

la un moment dat atras de euforia acestei false ideologii estetice, editând două cărți de poezie „angajată”, însă tot atunci a și tradus enorm din literatura universală clasică și a scris minunata *Carte cu Apolodor*, care cucerește și azi copiii cu aventurile simpaticului pinguin

călător. O pot citi cu plăcere și adulții, cel puțin pentru a se delecta cu frumusețea și bogăția limbajului acestei cărți de excepție.

Gellu Naum nu s-a impus în literatură prin discursuri patriotice și prin cărți luxoase, editate în mii de exemplare, asemenea unor

poeți-tribuni, dar el se face iubit anume prin tăcerea și misterul care l-au înconjurat, prin dragostea eternă pe care a nutrit-o pentru soția lui, Lygia, prin „pohemele” sale inegalabile ca mesaj și ca stil. Un poet subtil al esențelor tari.

Când ne vâram sub saltele

Când ne vâram sub saltele
trece un lup departe în noi
se duce până la pod și se întoarce
e mult de când îl știm dar să lăsăm
și nu mai ofta că n-ai nimic de pierdut
lumina moare lipită de zid și începe
deruta fără motiv fără evenimente
încep obscurele aspirații și spaimile
tresărirea formelor într-o implacabilă geometrie
începe un anotimp al lucrurilor monoton și spectral

Închiși într-o scoică

Glorioși ca niște policandre
ce putem spune e că există câini părăsiți
și pe gura fiecăruia câte un zâmbet
copacii încep să se pregătească de nuntă
nebunul lichid curge pe la un colț
și vine o memorie grea ne apasă

Oglinzile roz

Fericită dezordine
cu cele 54 de sunete
cu cele 18 feluri de disperare
și casa plutește cu noi

dar să rămânem tăcuți să ne privim
în oglinzile roz înăuntru

camera 417

GELLU NAUM

Coroana pătrată

Când terminăm se înserează
peste ochi și peste sprâncene
peste numele noastre se înserează

soarele mormăie frunzele tremură
e vremea să ne punem flanelele
să stăm pe mal privind cum ploaia găurește apa
să spunem mereu aceleași alte cuvinte

Crista

Orașul avea o singură casă
casa avea o singură încăpere
încăperea avea un singur perete
peretele avea un singur ceas
ceasul avea o singură limbă

în tot acest timp copiii
creșteau și puneau o singură întrebare
pe când adulții nedumeriți și superbi
scădeau scădeau surâzând